

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 887/2021
07.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радослава Петровића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр. 148/20 од 26.01.2021. године и Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 244/2021 од 14.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр. 148/20 од 26.01.2021. године и Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 244/2021 од 14.05.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К.бр. 148/20 од 26.01.2021. године, остављена је на снази пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр. 873/10 од 09.06.2017. године. Окривљеном АА је у казну затвора урачунато и време проведено у екстрадиционом притвору у Италији од 14.03.2019. године до 15.03.2019. године, време проведено на издржавању казне затвора у КПЗ Ниш од 10.07.2020. године до 26.08.2020. године, као и време проведено у притвору Окружног затвора у Прокупљу од 26.08.2020. године до 09.09.2020. године. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 1 Кж1 244/2021 од 14.05.2021. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр. 148/20 од 26.01.2021. године преиначена и то у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд окривљеног АА због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 4. КЗ за које је оглашен кривим пресудом Основног суда у Куршумлији К.бр. 873/10 од 09.06.2017. године, која је остављена на снази пресудом Основног суда у

Куршумлији К.бр. 148/20 од 26.01.2021. године, осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 14.10.2008. године до 26.11.2008. године, од 26.08.2020. године до 09.09.2020. године, време проведено у екстрадиционом притвору од 14.03.2019. године до 15.03.2019. године, као и време проведено на издржавању казне затвора у КПЗ Ниш од 10.07.2020. године до 26.08.2020. године, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Тодоровић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да се из диспозитива оптужног акта и изреке пресуде не може извести закључак да се ради о кривичном делу тешка крађа из члана 204. КЗ, већ да би се према наводима из диспозитива, односно изреке могло евентуално говорити о опису кривичног дела крађа из члана 203. КЗ. По ставу одбране, да би постојало кривично дело тешка крађа потребно је да постоји било која одредница из тачке 1-6 става 1. члана 204. КЗ, а која одредница мора бити унета у диспозитив и образложена.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и стим у вези, у образложењу пресуде, на страни четири став два дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у преосталом делу оцењен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац наводи да је на основу пресуде

Трговинског суда у Краљеву 1П.бр. 692/07 од 15.07.2008. године утврђена вредност спорне машине и то у висини од 3.840.000,00 динара, а не вештачењем - који доказни предлог је суд одбио. По ставу одбране, постоји погрешно закључивање суда и занемаривање одредаба Закона о парничном поступку, обзиром да је Трговински суд у Краљеву само прихватио износ који је тужилац био спреман да прими уместо тражене ствари без било каквог упуштања у утврђивање вредности дуговане ствари, из ког разлога је суд у кривичном поступку морао да изврши вештачење, како би утврдио вредност покретне ствари, а од које вредности и зависи правна квалификација кривичног дела. Имајући у виду наведено, по ставу Врховног касационог суда, на описани начин, бранилац окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са утврђеном вредности одузете ствари у току поступка и оспоравајући доказну вредност изведеног доказа - пресуда Трговинског суда у Краљеву 1П.бр. 692/07 од 15.07.2008. године.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део, на основу члана 491. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић